

Madame Pompadour.

See on suurima kergemeelsuse ajajärk, mille manab esile Leo Falli uus operett. Kohe esimene vaatus asetab meid elu- ja lõbujanusesse vastlamürgelisse boheemkonna kelder-kõrtsis „Muusade laut“. Pilkelaulude sepitseja Calicot on parajasti valmis saand uute värssidega madame Pompadour'i „auks“ ja kannab need pidutsejatele ette, ning ta luulekunst omandab kulutule kiirusega laialdasema populaarsuse.

Ent ka teist tõugu „linnud“ tulevad „Muusade lauta“ lõbutsema. René, krahv d' Estrades, igapidi õnnelik noor abielumees, ei kannata aga just seda segamatut õnne tema ühetaoluses välja, on sõitnud maalt omalt mõisalt vastlaks Pariisi ihaga sattuda mingisugusesse pöörasesse, kihavasse armujuhtumisse. Seda tuleb ta siia otsima, muidugi incognito, ning saatus on talle armuline . . . Oma kammerneitsi Belotte'i saatel ilmub ka markiis Pompadour siia pidule, ka incognito, põgenedes oma enese maskiballi parfümeeritud õhkkonnast siia, kus lõhnab tõeliste täisvereliste inimeste järgi, ihaga kastuda siia lõbude merre. Loomulik, et mõlemad incognito'd kokkusattuvad, kuna Belotte võtab luuletaja õnge. Kõik näib arenevat soovikohaselt, kui mitte politseiminister Maurepas. Sel herral, kes end peab eriti nupukaks, on markiis Pompadour pinnaks silmas: teda vaja tabada milleliki sündmatult ning madame oleks ministri herra võimuses. Omalt nuuskurilt on ta saanud teada, et markiis viibib incognito „Muusade laudas“. Seda incognito'd tuleb ta paljastama. Ent madame on veelgi nupukam: keerab asja nii, kui oleks ta ise tulnd uurima rahva meeleolu enese kohta, käsutab ministri sõdurite salgaga seda „pesa“ puhastama ja Calicot'd arreteerima. Ainult René oli armu leidnud ta silmis: temaga määratakse kohtamine teatud paigas, kuhu René peab ette minema. See aga sattub nuuskurite kätte, ning markiis omas kimbatuses leiab rutulise pääsetee situatsioonist selkombel, et määrab ta jalapealt oma ihukaitsevähke. René mõistab, ning tõotab olla ta oma vere ja varaga . . .

Teine vaatus asetab meid kõikvõimulise markiisi vastuvõtte ruumi, kus talle „riigiasjade“ ajamise kestes ka ligineb krahvinna Madeleine d' Estrades palvega, aidata ta jäljeta kadunud meest kätteleida. Tuleb ilmsiks, et Madeleine on markiisi õde, nii siis avanevad kõik chance'id, et vägeva õe abil oma mehe leiab. Lootuste õnnes heljuv Madeleine lahkub, markiis Pompadour aga määrab René, kelle incognito ikka veel pole paljastet, oma juure õõteenistusse, s. o. ta riietakse kuninga õõkuube ning saadetakse asjade käiku ootama. Veel korra ilmub Madeleine oma kõikvägevalle õele oma tänu ütleva ja omi tundmusi pihtima, mis juures